

ת"פ 3751/01/18 - מדינת ישראל נגד שב"ד - בעצמו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 3751-01-18 מדינת ישראל נ' ב"ד

בפני בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד קטיה הכהן

המאשימה

נגד

שב"ד - בעצמו
באמצעות ב"כ עו"ד מועלם

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירת תקיפת בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) + 379 לחוק.

2. מעובדת כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 30/07/17, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, יצא הנאשם מהרכב בו ישב יחד עם ארוסתו, הגב' ע"ש (להלן: "המתלוננת"), לאחר שזו יצאה ממנו, תפס בידה ואמר לה: "שאלוהים ישלם לך על כל מה שאת עושה לי". בהמשך, משנכנסה המתלוננת לרכב עם 3 אחרים, ניגש הנאשם לרכב ואיים על הנהג בכך שאמר לו: "אם תיקח אותה אני אזיין אותך".

נוסף על המתואר, החל מיום 30/07/17 בשעה 22:11 ועד ליום 31/07/17 בשעה 17:25 או בסמוך לכך, איים הנאשם על המתלוננת במסרונים בכך שכתב לה: "עבר שעה 8 לא קיבלתי כלום תשמרי על עצמך ובמיוחד תהיי זהירה אם אחד הידידים שלך צפי פגיעה", "מאחל לך מוות אני לא סולח ולא יסלח לך בחיים שלי, עוד תצטערי על הכל אני מבטיח לך", "את זבל בחיים שלך לא יהיה לך כלום אני מבטיח לך את עוד תבכי דמעות דם", "היום זה הסוף שלך אם אין ת'כסף הבנת יא כלבה מסריחה", "עוד תשלמי ביוקר כל מה שעושים את תמיד תחרבני מהיום אנחנו נראה מי יבכה בסופו של דבר".

הסדר הטיעון

3. במועד הדיון אשר התקיים ביום 14/05/18, בו הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, עתרו הצדדים לשליחת הנאשם

לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. במועד זה הבהירה ב"כ המאשימה כי המאשימה לא מתחייבת להמלצות התסקיר, וב"כ הנאשם עתר לכך ששירות המבחן יגיש המלצתו אף לעניין סוגיית ביטול הרשעתו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 04/12/18, עלה כי הנאשם בן 30, רווק העובד בנגרייה בהתקנת רהיטים. בשל קשיים, נפלט הנאשם מהמסגרת החינוכית כבר בגיל 14 ומאז עבד. הנאשם שרת בצבא כשנה בלבד ולאור התנהלותו לא השלים שרותו הצבאי.

הנאשם שיתף כי על אף שהמתלוננת והוא היו עתידים להינשא, לאור התנהגות המתלוננת ובשל מעשי העבירה - ניתק את הקשר הזוגי לאחר תקופה. כמו כן, שיתף כי לאחר תקופה במהלכה לא היו בקשר כלל, חזרו השניים לקשר מזדמן ולאחרונה בוחנים את רצונם לחזור לקשר זוגי תוך זהירות וחששות הדדיים.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

ביחס למעשי העבירה טען הנאשם כי מבין שאיבד שליטה על מעשיו וכי אלה חריגים לאורחותיו, והביע צער וחרטה על התנהגותו.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית.

בשיחה עם המתלוננת שיתפה כי אכן השניים בוחנים את אפשרות חזרתם לקשר זוגי, טענה כי לא חוששת מהנאשם, וכי סבורה ששינה התנהגותו ולכן אין רלוונטיות לקיום שיחה בנושא זה כיום.

מהתסקיר אף עלה כי הנאשם הופנה לשירות בהליך מעצר בתיק תעבורה ושולב בקבוצה פסיכו- חינוכית בתחום זה. הנאשם התייצב למרבית המפגשים אף התקשה לעמוד בקבלת הכללים המתחייבים מהשתתפותו.

שירות המבחן התרשם מקושי בהתארגנות הרגשית והכלכלית, קושי בוויסות והפעלת שיקול דעת במצבים רגשיים הקשורים למערכות יחסים בהם נוטה להתנהג באימפולסיביות, וקושי לבחון התנהלותו בדינמיקה הזוגית והשלכת האחריות לנסיבות אירוע העבירה על המתלוננת.

לאור המפורט התרשם שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבול. עם זאת, לאור הנכונות להשתלב בהליך טיפולי ושקילת החזרה לקשר זוגי עם המתלוננת הומלץ על דחיית מועד הדיון לצורך בחינת ההיתכנות של אפשרות שילוב הנאשם, במסגרת צו מבחן, בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית.

6. מהתסקיר המשלים אשר הוגש ביום 24/03/19 עלה כי הנאשם הפסיק את השתתפותו בקבוצה בתחום התעבורה טרם סיום הטיפול בשל סיום ההליכים המשפטיים באותו התיק, וזאת על אף שהובהר לו כי השלמת הטיפול באותה קבוצה תהווה בחינה ליכולתו להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית.

ניסיונות רבים לחידוש הקשר עם הנאשם לא צלחו, ובשיחה עמו טען כי לא חשב על השלכות החלטתו ביחס לתיק המתנהל בפניו כיום. בהמשך למתואר, לא התייצב הנאשם לפגישה שתואמה עמו, וניסיונות חוזרים לחדש עמו הקשר לא צלחו.

לבקשת ב"כ הנאשם ולאחר שהובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה בהליך הטיפול במועד הדיון אשר התקיים בעניינו ביום 27/03/19, הצהיר הנאשם כי מעונין לקיים קשר עם שירות המבחן. לאור האמור, ועל אף התרשמות בית המשפט כי הנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית - נדחה מועד הדיון לצורך בחינת השתלבותו של הנאשם בהליך כאמור.

7. מהדיווח אשר הוגש מטעם שירות המבחן ביום 23/06/19 עלה כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית ביום 16/06/19 והשתתף בשני המפגשים שהתקיימו עד מועד כתיבת הדיווח. מאחר ומדובר היה בתחילת ההליך בלבד, נדחה מועד הדיון בשנית.

8. מתסקיר נוסף מיום 02/10/19 עולה כי במהלך השתתפותו של הנאשם בקבוצה, במסגרות המסעות החד יומיים, עלה רושם מאדם הישרדותי, המתקשה לתפקד באופן יציב, בעל נטייה לאימפולסיביות, קשיי תקשורת וקשיי ויסות משמעותיים המתעצמים בשעת לחץ, עמימות או משבר. הנאשם התקשה לערוך התבוננות פנימית, הרבה להשליך אחריות על קשייו לאחרים, וביטא התנגדות לתהליך הטיפול הקבוצתי. כמו כן, דווח כי הנאשם הרבה לאחר למפגשים הטיפולים, החסיר 1/5 מהמפגשים, לא עמד בכללים הנדרשים במסעות הטיפולים, ואף התבטא באלימות מילולית משמעותית באחד מהם. לאור אירוע זה אף זומן הנאשם לשיחת ברור לצורך בחינת המשך השתתפותו בקבוצה - אך הנאשם לא התייצב ולא יצר קשר.

בשיחת טלפון עם המתלוננת זו סירבה להתייצב לפגישה, טענה כי היא בקשר זוגי עם הנאשם - עליו סירבה להרחיב, וביקשה לחזור בה מתלונתה נגדו.

לאור המפורט התרשם שירות המבחן מסיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד ומשכך חזר שירות המבחן מהמלצתו הטיפולית.

טיעוני הצדדים

9. במועד הטיעונים לעונש עתרה ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם ולהטלת מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו ולעוצמת הפגיעה בהם לאור מערכת היחסים בין השניים, חומרת האיומים והיעדר התגרות מצד המתלוננת. עוד הפנתה למאפייני הנאשם והתנהגותו, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, להתרשמות ממנו ומהסיכון הנשקף ממנו וכן להיעדר המלצה טיפולית בעניינו, כמפורט.

לעניין מתחם הענישה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה כתמיכה לעתירתה.

10. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וטען כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד.

בטיעוניה הפנה ב"כ הנאשם ללקיחת האחריות מצד הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, ולכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וכי מאז ביצוע העבירות עליהן נותן את הדין לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. עוד טען כי הנאשם משולב היטב בתעסוקה, כי המתלוננת דיווחה על שינוי בהתנהגותו, וכי על אף המפורט בתסקירי שירות המבחן - אין להמעיט בערך התהליך שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן במהלך השנה בה שולב בו.

ב"כ הנאשם טען כי ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם, כי מדובר בתקיפה ברמה הנמוכה ביותר, וכי המתלוננת לא נפגעה בפועל מהנאשם ולא נגרם נזק, וראיה לכך היא כי השניים חזרו לקשר זוגי לאחר פרק זמן מסוים.

עוד טען כי הטלת מאסר בפועל, ואף בדרך של עבודות שירות, תפגע בעסק אשר הקים הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כתמיכה לעתירתו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

11. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

12. כתב האישום המתוקן במקרה זה מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הערכים החברתיים אשר נפגעים כתוצאה מביצוע עבירות האיומים ותקיפת בת זוג הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה. כמו כן, כאשר מדובר בעבירות כלפי בת זוג, מתווסף הצורך בהגנה על הצד החלש לכאורה מפגיעה של בעל הכוח הפיזי או הכלכלי בו.

15. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני - נמוך, וזאת מחד גיסא נוכח העובדה שמדובר במספר אמירות ובשים לב לחומרתן, ומאידך גיסא נוכח סוג התקיפה.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ **6037/15 צדקה נגד מדינת ישראל (07/09/15)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות איומים ותקיפת בת זוג, והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-6 חודשי מאסר מותנה.

ב. ברע"פ **9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר, והוטלו עליו, בין היתר, 4 חודשי מאסר על תנאי, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח. בית המשפט העליון קבע כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ג. ברע"פ **1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25/06/08)**, אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת איומים כלפי פרודתו דאז. בית משפט השלום בכפר סבא הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר פועל. בית המשפט העליון קבע כי לא התקיימה סטייה מנורמות הענישה הנוהגות בגין העבירה בה הורשע הנאשם.

ד. בעפ"ג (מרכז) **3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (06/09/15)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות איומים ו-2 עבירות תקיפה כנגד אשתו, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת חרף המלצת שירות המבחן לנקוט בענישה שיקומית הצופה פני עתידית. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם וכי אין להקל עמו יותר ממה שכבר הקלו עמו.

ה. בעפ"ג (י-ם) **48832-10-15 פלוני נגד מדינת ישראל (09/08/16)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת איומים ועבירת תקיפה כנגד אשתו, לאחר שהדף אותה ושלח לה מסרון מאיים, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים וכי הענישה שהוטלה עליו לא חורגת ממדיניות הענישה המקובלת.

ו. בת"פ (כ"ס) **2220/09 מדינת ישראל נ' שמעון (07.9.10)** הורשע הנאשם בעבירת איומים ו-4 עבירות של תקיפת בת זוג. על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר עבר תהליך שיקומי, הוטלו, בין היתר, 71 ימי מאסר אשר קוזזו עם ימי מעצרו, ומאסר מותנה למשך 6 חודשים.

ז. בת"פ (רמלה) 20943-12-14 מדינת ישראל (20/10/15), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בעבירת איומים ועבירת תקיפת בת זוג. על הנאשם, נעדר עבר פלילי בעל מצב בריאותי מורכב, הוטלו, בין היתר, צו של"צ למשך 250 שעות ו-4 חודשי מאסר מותנה.

16. לא מצאתי שיש להסיק מסקנות לעניין תיק זה מת"פ (רמלה) 6990-03-13 מדינת ישראל נגד פלוני (02/10/1) ומת"פ (ק"ג) 9788-01-13 מדינת ישראל נגד פלוני (30/03/15), וזאת מאחר ובשניהם ניתנה המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לניצול לרעה של כוח ויחסיו של הנאשם עם המתלוננת, להיות הנאשם מבצע יחיד, ואת הסיבות שהביאו את הנאשם, לדבריו, לביצוע העבירות.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין ממאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

19. כאמור, במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם - מהתסקיר העדכני ומטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם הקים עסק עצמאי, ואין ספק כי הטלת מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות יפגע בעסק זה.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לשנות דרכיו - מהמפורט לעיל עולה כאמור כי הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות על מעשיו, אולם השליך אחריות על אירוע העבירות אף על המתלוננת. כמו כן, על אף התחייבותו להשתלב בהליך טיפול באופן תקין דווח כי הרבה לאחר למפגשים הטיפוליים, החסיר 1/5 מהמפגשים, לא עמד בכללים הנדרשים במסעות הטיפוליים, ואף התבטא באלימות מילולית משמעותית באחד מהם. כאמור לעיל, לאור אירוע זה אף זומן לשיחת ברור לצורך בחינת המשך השתתפותו בקבוצה - אך לא התייצב ולא יצר קשר.

מהמפורט עולה הרושם כי הנאשם לא השקיע מאמצים לשנות דרכיו, ושירות המבחן התרשם כי הוא בעל סיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד.

ג. הנאשם נעדר עבר פלילי אולם בעל עבר בתחום עבירות התעבורה.

21. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם.

בטרם גזירת דינו של הנאשם, הופנה הנאשם לקבלת חוות ממונה על עבודות השירות.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי בתיק קודם של הנאשם בו נשפט בבית המשפט לתעבורה, הוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. התנהלותו של הנאשם בביצוע עבודות השירות התאפיינה בהפרות חוזרות ונשנות של הכללים על פי החוק, אי התייצבויות רבות והיעדרויות ללא אישור, התנהגות שלילית, אלימה ולא ראויה ותפקוד לקוי. בסופו של יום, על אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, בוצעה הפסקה מנהלית והנאשם ריצה את יתרת מאסרו מאחורי סורג ובריח. לאור האמור, ומאחר והנאשם אף ציין בראיון שנערך עמו כי איננו יכול לעבוד בשל העסק אשר מנהל ובשל חובות כספיים שנתרו לו, ציין הממונה על עבודות השירות כי הנאשם לא ניתן להשמה בעבודות שירות.

במצב דברים זה, לא ניתן לשקול ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות ואין מנוס אלא מלהורות על ריצוי העונש מאחורי סורג ובריח.

על אף טיעוני ב"כ הנאשם, לא מצאתי מקום להסתפק בענישה צופה פני עתיד. זאת לאור השיקולים הרבים לחומרה בעניינו של נאשם זה שהובילו אותי למסקנה שיש להטיל ענישה ברף הבינוני של הנאשם וכן אי התאמת הנאשם לעבודות השירות שלא נובעת ממצב רפואי אלא בשל התנהלותו וגישתו כיום.

לאור הפגיעה הצפויה בעסקו של הנאשם והעובדה כי לא נגרם נזק פיזי למתלוננת וזו נמצאת כיום בקשר זוגי עמו ואף טענה כי מעוניינת בביטול ההליך - שוכנעתי שלא להטיל רכיב כלכלי ממשי בשלב זה ולהסתפק בחתימה על התחייבות בלבד.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 91 ימי מאסר בפועל.
2. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סעיף 382 לחוק העונשין.
3. התחייבות על סך 1,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 192 ו/או 382 לחוק העונשין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב טבת תש"פ, 19 ינואר 2020, בנוכחות הצדדים.